

LÊ HƯNG TIẾN

Những

con

chữ

tái

sinh

thơ

REINCARNATED WORDS

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

LÊ HƯNG TIẾN

- Sinh ngày 31.5.1981, tại Ninh Thuận.
- Hội viên Hội Nhạc sĩ Việt Nam, 2007
- Hội viên hội Nhà văn Việt Nam, 2014
- Hiện là giảng viên tại trường Đại học Sư phạm – Đại học Đà Nẵng.

* Tác phẩm đã in:

+ Xanh mãi cây đời (nhạc)

NXB Thuận Hóa, 2002

+ Đề tặng một giấc mơ (nhạc)

Hội Văn học Nghệ thuật Ninh thuận xuất bản, 2006

+ Chân dung ảo (thơ)

NXB Hội Nhà văn, 2007.

+ Ẽn lên đêm (Trường ca)

NXB Hội Nhà văn, 2011.

NHỮNG CON CHỮ TÁI SINH

Reincarnated words

LÊ HÙNG TIỀN

NHỮNG CON CHỮ TÁI SINH

Reincarnated words

THƠ SONG NGŨ

Nguyễn Khánh Phương dịch sang tiếng Anh

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

CHỮ THƠ

(Thay Lời giới thiệu)

Thường thì những bước đi đầu tiên của một hành trình thơ, những người làm thơ hay nói về chữ, về thơ, ngôn ngữ thơ; nói như một người thợ mới vào nghề hay nói về công việc của mình, thậm chí như một... nói theo.

Các tập thơ trước của Lê Hưng Tiến đã nói về chữ. Và cho đến bây giờ càng nói về chữ. Tuy nhiên, ở Lê Hưng Tiến việc nói về chữ đi theo một nhẽ khác: chữ là một sinh tồn. Anh nói về đời sống và thân phận của chữ, khả năng biểu đạt của chữ, sự bất lực của chữ, tính phi trật tự và có khi hỗn loạn của chữ...

Tất cả những điều đó dường như được cất lên từ nỗi HOANG MANG CHỮ. Chữ/ngôn ngữ/tiếng nói có mặt với một mật độ dày đặc trong các bài thơ. Chữ như một âm ảnh, một vây búa, một áp đặt...

Tôi cho rằng, Lê Hưng Tiến đã coi chữ/ngôn ngữ như một trung tâm điểm thẩm mỹ, nơi vừa là khởi đầu vừa là hành trình vừa là điểm đến, và đến để đi tiếp...

Chính vì thế, mỗi bài thơ của Tiến cũng là một thực hành chữ. Anh tiến hành lai ghép, phối ngẫu chữ. Nhiều trường hợp, anh bắn phá những từ/ngữ quen, cũ để biến thành cái không quen, lạ. Rõ nhất, anh sáng tạo ra khá nhiều từ láy đôi láy ba láy tư lạy hoắc, gây chú ý.

Chữ và sự kết hợp chữ tạo ra nhịp điệu cho thơ. Thơ Tiến chống lại vần, mà chống lại vần tức là chống lại sự quen tai, êm thuận, du dương – một thi quyền khiến người viết dễ lâm vào lười biếng chữ, ép uổng chữ.

Cũng lại do lấy chữ/ngôn ngữ làm quy chiếu, nên thơ anh trình hiện một sự sống phi trật tự, hỗn loạn, vỡ vụn, thiếu tính liên kết; hay cũng có thể nói ngược lại, do cái cảm quan về một sự sống hậu hiện đại như thế, nên phải tìm đến một thứ ngôn ngữ tương ứng.

Các hình ảnh, câu chữ, chi tiết thơ được kiến tạo theo cách ngẫu nhiên, rời rạc, vỡ vụn, bơ vơ. Nó tố cáo về nỗi cô đơn của chủ thể sáng tạo, rộng ra là của sự sống, của tha nhân. Một khi sự sống thiếu tính liên kết, con người càng bị đẩy vào hố thẳm cô đơn.

Nhưng thơ ca, nghệ thuật sinh ra để làm gì? Nó không cố sùỵ cho niềm cô đơn và tuyệt vọng của con người. Ngay cả trong nỗi cùng quẫn của ngôn từ và sự sống, nó vẫn nương nhờ vào sự "tái sinh":

Mỗi khi ban mai lên đồng

Tôi cày xới được vụ mùa thơ thở

Những con chữ bắt đầu tái sinh

Thơ Lê Hưng Tiến ngôn ngôn một nhu cầu làm KHÁC. Khác chính mình của ngày hôm trước. Khác với người khác trước đây và cùng thời.

Và cái khác bao giờ cũng kén người đọc, thậm chí gây hấn người đọc. Khác để tạo lập giá trị.

Tôi tin vào những "tái sinh". Càng tin hơn vào những "tạo sinh"...

Hà Nội, ngày 1/3/2023)

Nhà nghiên cứu phê bình Văn Giá

Poetic words

(Some words of Introduction)

Normally the first steps of a poetic journey, poets often talk about words, poetry, poetic language; talking like new workers or talking about their works, even as ...followers.

The previous poetry collections of Le Hung Tien that talked about words. And until now, he talked more about words. However, Le Hung Tien talks about words that goes in a different way: words are a survival. He talked about the life and fate of words, the expressive ability of words, the helplessness of words, the disorder and sometimes untidiness of words...

All of these seem to have been raised from the CONFUSED WORDS. Word/language/voice are present in a highly density in poems. Words like an obsession, an encirclement, an imposition...

I think that Le Hung Tien has considered the words/language as an aesthetic center, where it is both the beginning, the journey and the destination, and keep going on...

Therefore, each his poem is also a practice of words. He practices to hybridize and do word-matching. In many cases, he makes alternative the familiar and old language words to turn into unfamiliar and strange ones. Most obviously, he creates a lot of strange, reduplication words to get attention.

Words and word combinations create rhythm for poetry. His poetry is against rhyme, and against rhyme, that is, against familiarity, smoothness, and melodiousness - a

poetic book that makes poets easy to fall into laziness and force words.

Also, by using words/language as a reference, his poetry presents a disordered, untidy, broken, and unconnected living; or it can be said opposite, because of the sense of such postmodern life, therefore a corresponding language must be applied.

Images, sentences, and poetic details are created in a random, discrete, broken, and unsteady way. It denounces the loneliness of the creative subject, or by extension of living, of others. Once living lacks of connection, people are pushed further into the abyss of loneliness.

But what is poetry and art born for? It does not promote human loneliness and despair. Even in the affliction of words and living, it still relies on “rebirth”

Every time the dawn comes to the field

I plow the harvest of poetry poetry

The words begin to be reborn

Le Hung Tien’s poetry is filled with a need of DIFFERENCE. Be different himself from the previous day. Be different from others before and at the same era.

And difference always opts to readers, even to causes aggressive to readers. Difference is to create value.

I believe in “rebirths”. And believe more in the “creators”...

Hanoi, March 1, 2023

By Critic - Researcher Van Gia

Thời gian dãn nở
Tôi đốt mình cháy xuyên màn đêm

*Time is dilated
I burn myself through the night*

NHỮNG NGÀY CÔ ĐƠN LÊN GIÁ

Những khoảnh rỗng vô hồn
Tôi đốt mỗi bước đi không số
Cô đơn bắt đầu lên giá

Cơm bụi lớn từ quán trọ
Quần áo lớn từ các dịch vụ không số
Ly cà phê sữa cũng lớn từ bão đêm

Con mắt phố thềm giọng nói xe cộ
Động đậy trong ký ức
Giữa tiếng nói sinh viên vẫn thiếu một mình

Tôi loay hoay cho ngày thôi lớn
Chỉ là giả hờ cho đêm nhỏ lại
Nhưng cô đơn vẫn lên giá thị trường

Lonely days go up in price

Soulless empty moments
I burn every no-digit step
Loneliness begins to go up in price

Many street meals from the hostel
Many clothes from no-digit services
Big cups of milk coffee are also many from the night storm

Eyes of the street desire the sound of traffic
Moving in memory
Amidst the voice of students, it still lacks myself

I'm struggling for the day stopping grow up
Just pretending to make the night smaller
But loneliness still goes up to a market price

TÔI TỰ HỦY TÔI

Giữa ồn ào của lặng im
Tôi khuấy mây ngang trong đôi mắt khác
Những bài thơ không biết nói

Hình hài của nhớ
Bánh xe không ăn được thời gian
Con lắc đối mùa ý tưởng

Đôi khi cái chớp nháy
Cháy ngọn đôi từ không gian ảo
Những bài thơ chết vô ý từ quên lãng

Tôi đi tìm chúng
Cất công để phóng sinh
Nhưng mặt trời đã lặn trước đàng Tây

Tôi tự hủy tôi
Tự hủy những bài thơ từ hơi thở mới của đất
Thế giới mở trong cái khác bay bay

I destroy myself

Among the noise of silence
I stir clouds in other eyes
Poems that can't speak

The form of memory
The wheel can't eat time
Pendulum hungers seasons of creative ideas

Sometimes the top blinks
Burning the hill from an illusion space
Poems die unintentionally due to oblivion

I look for them
Taking the effort to release it free
But the sun has set in front of the West

I destroy myself
Self-destroying poems from new breaths of the earth
The world is opening in flying others

CÔI KHÁC KHÁC KHÁC

Xé màn đêm dán vào lỗ thủng mặt trời
Triển lãm trước bình minh không tương
Con cuộc ngày cuộc đêm lột xác thời gian

Hao hơi từng ý tưởng
Hao hơi từng con chữ
Đánh cắp mùa hao hơi trong cõi khác

Chiếc bánh mì kẹp điện thoại dây thịt chữ
Ly cà phê muối và những quán cơm sách
Nhai mòn con mắt trong cửa chuyển đổi số

Trái hồng, trái ớt đỏ ối mùa rong kinh
Bơm, lựu, súng nổ dây hoa giấy tiên
Những con mắt số chết đuối tháng mùa nước cạn

Triển lãm trước bình minh không tương
Cơ thể chưa quen nhịp thở từ vùng kín của lũng lũng lũng đất
Mặt trời vẫn vó ngựa trên hí hí hí

Từng ý tưởng
Từng con chữ
Thức tâm từ cõi khác khác khác

Another another another realm

Tearing the night and sticking it in the hole of the sun
Exhibition before impossible dawn
Day and night amaurornis molt time

Reducing every idea
Reducing every word
Stealing the reducing season in another realm

The sandwich is stuffed the phone full of word-meat
Mosquito-coffee cups and book- eateries
Eyes chew wearily in digital transformation

Red peppers and persimmons in menorrhagia season
Bombs, grenades, guns boom full of money-flowers
The digital eyes drowned in the dry seasons

Exhibition before impossible dawn
The body is not used to with the breathing speed from
a closed area of the low low low land
The sun is still galloping on the rise

Every idea
Every word
Consciousness from another another another realm

ĐÀ LẠT CÁNH VẦY

Những con đường trải dài ý tưởng mây bay
Những đồi dốc không làm ngực núi to hơn
Những tầng không đem lỗ chỗ hoa đèn chấp chới
Và những ngày tươi đỏ sáng vào đôi mắt ướt

Tôi lặng bước vào thị trường nhớ
Nhớ xanh xưa bờ môi nợ chiếc hôn mặt trời
Mặt người đo đỏ lạc lối thung dung
Vó ngựa về thiếu cánh vầy của ban mai

Giờ tôi trở lại những gì được mất
Những bước cỏ lặn mình trong xanh thắm
Cát công hoài những ngày đại mừng mủ
Thời gian đổ vào bình thủy tinh không khiết

Tôi giờ đây. Và Đà Lạt giờ kia
Hai ngữ cảnh chăm chăm mùa đỏ ức
Bên này khoảnh trống đánh thùng thịch ngực núi
Bên kia lũng nhớ thủng một lỗ cơ thể chọc trời

Da Lat waves its wings

The roads stretch ideas of flying clouds
Sloping hills cannot make the mountainous chest bigger
The layers without night spot the flickering light-flowers
And bright days pour light into wet eyes

I quietly enter the memory market
Remembering in old days, lips owed a sun-kiss
The face of the reddish man is lost leisurely
The horse hooves come back without the waving of the dawn

Now I'm back to what gained and lost
The grass steps dive into the deep green
Putting a lot of effort for accumulation foolishness
Time pours into an impure glass jar

I am now. And old Da Lat
Two contexts of nice memory seasons
This side, empty moments beat the mountainous chest
On the other side, an immense memory punctures
a hole in the sky

NHỮNG CON CHỮ TÁI SINH

Thời gian dần nở
Tôi đốt mình cháy xuyên màn đêm
Những con chữ dật dờ sống sót
Những con chữ giành giật sự sống cho nhau
Những con chữ bị thiêu rụi trong cái chết tức tưởi
Những con chữ í ới bầy đàn oán than
Và những con chữ đôi lúc biết trước số phận của mình
Tất thấy chỉ sự dần nở thời gian

Khi con quay chạy vạy giấc mơ
Những con chữ hiển linh từ 4 giờ đến 5 giờ sớm muộn
Mặt trời không dám đổ màu hồng lên đường đi của cỏ
Tôi cũng không biết lối về cửa đôi mắt nhớ
Thần quái bỏ hoang ngoài hành lang ngữ nghĩa
Tất thấy chỉ sự dần nở thời gian

Khi thời gian lại tiếp tục dần nở
Sự phóng sinh là tội đồ của cánh hẩu trí tướng
Cơ thể tôi cũng bị những con chữ ám muội
Nhập nhoạng trong mớ sản phẩm không thời gian

Mỗi khi ban mai lên đông
Tôi cày xới được vụ mùa thơ thở
Những con chữ bắt đầu tái sinh
Đòi mặt trời mọc hướng đàng chân
Không có lối cỏ đi về của gió
Và tôi bắt đầu bơ vơ giữa thời gian dần nở

Reincarnated words

Time is dilated
I burn myself through the night
Precarious words survive
The words struggle living for each other
The words are burned in painful deaths
The words lament in their herd
And the words sometimes foreseen their fates
It's all just dilation of time

When the spindle manages its dream
The epiphany words are from 4 to 5 o'clock sooner or later
The sun does not dare to pour pink on the path of grass
I also don't know the way back to the remembering eyes
Angels and monsters abandon outside the semantic corridor
It's all just dilation of time

When time continues to dilate
Releasing is a crime of imagination fellowship
My body is also haunted by words
Immersed in product piles without time

Every time the dawn comes to the field
I plow the harvest of poetry
The words begin to be reborn
Asking for the sun to rise at the horizontal direction
There is no way that grass comes back to the wind
And I start to feel deserted among time of dilation.

NHỮNG NGÓN TAY ĐAU

Chia từng ngón tay lên không
Đôi mắt mở lòng
Những họng sương phả vào bình thủy tinh không đáy
Rơi từng ngón tay đau nhìn từ phía trời vụn vạt hồng hồng

Nhiều cái ngả nghiêng
Xiên đây con mắt những hạt thiền thiền quái quái
Lạ từng ngón tay ám mùa động hương
Bay lạc đường biên làm lũ dơi để ngày lạ trên nắng cháy

Trên nắng cháy
Lũ dơi không nhớ mùa động hương
Khói bay từ những tiếng súng thơm mùa quê kệt
Cả bầu trời âm ỉ những tiếng nói thỉnh không

Hơi thở từng ngón tay hờ
Chia lên không phẳng lặng mơ hồ
Tiếng nói bất lực
Ai cũng nghĩ đến chiến tranh từ lòng đất mở

Không đau thương
Không tương tàn
Không không khí nở
Nhân loại bắt đầu thở vô cảm trong bình thủy tinh không đáy

KHÓI MẮT HOẢM

Đối thoại với mệnh mông
Âm thanh vỡ ra khói trắng rỗng

Ta nhìn từ hướng khép của khói mắt hoả
Tiếng nói mở thính không làm cánh sóng âm ực

Không mùa ưu tư
Những dòng nghĩ hun hút dội vào trí tưởng

Đưa trí tưởng chạm trán vào khói mắt hoả
Cuộc chiến vẫn côi cút từ hai bàn tay ướ

Số phận lên ngôi
Dòng người đổ về bao nhiêu là khói mắt hoả

Mặc sức tan thương
Thế giới vẫn nấu nhiều thông tin lạ để làm chín dòng người

Dòng người mở
Và thở ra từng khói mắt hoả

Cần bao nhiêu nước mắt để mua đủ hơi thở cuối cùng
Cần bao nhiêu sự sống để mua đủ thế giới thở

Dòng người vẫn nhìn hướng nghiêng từ bầu trời không số
Và thế giới không số
cũng nhìn từ hướng nghiêng của khói mắt hoả

Stinging eyes in the deep memory season

Dialogue with immensity
The sound breaks into empty white blocks

I look from the closed direction of stinging eyes
in the deep memory season
The silent voice makes the unstable wave-wings

No anxious season
The thinking flows echo deeply into the imagination

Bringing the imagination to face with stinging eyes
in the deep memory season
The battle is still alone from two wet hands

Fate is throned
A flow of people pours so much stinging eyes
in the deep memory season

Innumerable griefs
The world still cooks a lot of strange information
to serve the flow of people

The flow of opening people
And exhaling every stinging eye
in the deep memory season

How many tears does it take to buy enough the last breath
How much living is needed to buy enough
a breathing world

The flow of people is still looking by
the inclined direction from the sky without digit
And the world without digit is also looking by
the inclined direction of stinging eyes
in the deep memory season

LỖ THÙNG THƠ

Mỗi sớm mai
Tôi đi hái thơ từ sương khuya rụng
Những con chữ sùi bọt mép trời rộng

Dang cả hai tay với
Ý tưởng rơi từ các hệ quy ước đời người
Phá vỡ trật tự của thơ
                    làm đời sống thủng nhiều lỗ cơ thể tầng ôzôn

Bao thế kỷ hin hít gió
Luôn khí thơ như hiến vọng từ một tôn giáo mới và mê mẫn
Làm hạn chế sự sống của thơ và hơi thở của nước

Ngày nắng chao nghiêng
Thế giới muốn điều đứng
                    vì không tìm được lỗ thủng của thơ
Mặc cho không gian thủng nhiều lỗ thủng
                    thời gian và cả hố đen lòng người

Cộng bao nhiêu cho đủ chiều dài lịch sử
Cộng bao nhiêu cho đủ chiều ngang lịch sử
Cộng bao nhiêu cho đủ kích cỡ lịch sử
Để thơ không làm vỡ đôi mắt thế giới

ĐÀ NẰNG KHÔNG THÀNH PHỐ

(Quý tặng thi sĩ Đỗ Thượng Thế)

Đợi những con lắc búng nổ
Thời gian đến gần ký ức hơn
Thành phố sẽ biết nói trong tiếng thở sâu người

Vòm trời chẳng có mây ngang
Ai đó vẽ nhiều hướng suy tư vòng vèo mắt khói
Thành phố lạ lắm trong mỗi cái đẹp không mùa

Phố không phố
Phố có lúc tỉnh không
Mỗi con đường dò dẫm trong ý nghĩ siêu thị nhớ

Trở mình trong lời nói bảo tàng của ai đâu
Song thoai những tầng cao ốc
và những chiếc cầu nối thời đại khác
Anh chở con phố mua sắm hết cơ thể những con người mình

Thành phố biết ưu tư hơn
Thành phố biết làm mình thay đổi hơn cái khác biệt thay đổi
Thành phố cũng biết tinh khiết trong hơi thở tử tái của mình
Và thành phố cũng biết phố không thành phố.

KHẨU TRANG CỦA BÁNH MÌ

Mặt đóng khuôn
Biểu cảm xuống ngôi thấp nhất
Âm thanh vỡ ra khỏi tiếng bất động
Thời đại như chiếc khẩu trang bánh mì
Chỉ dùng trong ngăn xếp đôi mắt

Ngôn ngữ mỗi lúc lên giá
Những con chữ cũng làm dáng điệu đà mặt trắng
Không thấy ai dám hỏi thị trường thay đổi sáng tạo
Mặc cho thời buổi đông đưa

Kiến thức mỗi ngày mở hướng
Khát vọng bỏ nhiều núi tướng
Bao đồng khẩu trang
Bao đồng những chiếc bánh mì
Trong tiếng nói tiện lợi của sinh viên

Một thời hoang bay
Trong tiếng nói tiện lợi sinh viên của mình
Làm ký ức đo đỏ ban mai
Mùa thở hồng hộc hồng hộc

Hồng hộc những chiếc khẩu trang
Hồng hộc những chiếc bánh mì
Trưa về đôi nắng
Có khi đôi cả tuổi thơ

A face mask of bread

Faces are framed
Facial expressions are at lowest level
The sound breaks into motionless blocks
The era is like the face mask of bread
Only eyes can be seen with a small hidden angle

Voice increases every time
The words also beautify with the moon
No one dares to ask the market to change creatively
Let be swung by the timelines

Every day, knowledge opens direction
The desire is given up with mountainous ideas
Improper worrying about face masks
Improper worrying about breads
In the convenient voice of students

Wild dream timelines
In the convenient voice of students
To be a reddish memory of the dawn
Huffing season

Huffing of masks
Huffing of breads
Hunger at noon when coming back
Sometimes hunger in the childhood

THĂM MỘ NGUYỄN BÁ THANH

Tìm chút hồn bỏ tôi vào hũ chữ
Ngày ủ chưa nắng
Những sợi nghĩ chắt chiu lên men

Loay hoay ngọn tóc rối
Bước cỏ không chịu động hưởng
Ngựa trời thả vóng lên không khong

Nắng tư lự
Giêng hai vẫn đọng trên mắt ướt
Đà Nẵng cười mùa sấm uất trở lại

Không động hưởng
Suy tư dọc hàng hàng những con mắt phố
Chia nhau ngả rẽ vui buồn có khói

Khi hũ chữ động dậy
Thời đại ưu nhiên trong mộ ai đâu
Chiêm bái một vườn không tưởng

Khi hũ chữ động dậy
Lịch sử lạt lạt những trang mắt phố sặc sặc sặc sặc
Thành phố nở hương của đất người.

Visiting Nguyen Ba Thanh's grave

Finding a little soul, putting me in the word jar
The day is not sunshine yet
Thinking fibers nurse to be fermented

Managing with tangled hair
The grass step refuses to proliferate
A heaven horse releases its hooves
to beautiful immense spaces

Thoughtful sunshine
January and February still stay on wet eyes
Da Nang laughs, busy seasons back again

Don't proliferate
Thinking along the lines of street eyes
Sharing happy and sad turns with smoke

When the word jar moving
The time of superiority in someone's grave
Admiring an utopian garden

When the word jar moving
History turns the pages of the rustling street eyes
The city blooms the fragrance of the people land

ĐÀ NẴNG VALENTINE

Những ngón tay ngoan sắp khép mùa giêng hai
Tiếng thở dài âm ỉm miên thắm hoắc
Ngày mặt trời không mùa nở cười trên cuộc phố
Đà Nẵng với lạ con nắng quái

Nghe đồn mình vào tư tưởng xanh
Bước thặm thịch thình thịch ngõ ai đâu
Xưa có lên màu không gió quay quắt
Đà Nẵng với lạ một se sắt bay bay

Nở mùa tưởng cho hồn chứa nhiều con chữ
Và trăng thu lu một đồng hoa đèn
Không chỉ mộng lung bung xòe ước ao ướm áo
Đà Nẵng với lạ ngày cong đêm

Biết là buồn không giấu vào tóc nhớ nhớ
Vạt mắt nâu nâu chẳng đâu gọi mùa mùa
Biết là hồn nhiên vo vo tròn tròn chưa đã
Đà Nẵng với lạ tiếng thở sâu người

Đà Nẵng với lạ con mắt phố
Ai mới giảng hờ khoáng rộng vá víu mùa côi cút đỏ
Tưởng yêu thương về vẫy vùng một lỗ thủng
cơ thể không thời gian
Cho ngày Valentine cháy đỏ hao mùa

Đà Nẵng với lạ hun hút biếc
Ai vờ chăm chăm vào phố phố đêm chiều
Đợi sinh sôi nhịp nhịp thơ thở
Những ngày độc thoại nở nở xuyên đêm

NGHI LỄ CỦA MẮT PHỐ

Những con phố chưa biết nói
Tôi tập đấm mây đánh vùn mỗi bước cỏ

Khi con phố lớn dần ý nghĩ
Tôi tập mảnh đất biết yêu những con vi trùng

Mặt trời đến lúc vó ngựa
Địa chỉ lớn thêm nhiều con mắt phố

Tôi tập mình biết tự thức
Dẫu con phố chưa chịu biết giọng nói của lòng đất

Tiếng thở người phì phào bình minh
Tôi chưng cất những mảnh phố không mùa

Chưng cất những nghi lễ nắng quái
Chưng cất những tụng ca hư phù

The ritual of street eyes

The streets that can't speak
I train the cloud to spell every grass step

When the streets grow bigger in thoughts
I train the land to know loving germs

The sun is about to rise quickly
Many big addresses add more street eyes

I train to awareness myself
Even though the streets don't want
to admit the voice of the earth

The sound of people breaths at dawn
I distill street patches without season

Distilling weird sunny rituals
Distilling imaginary praise and chants

PHỐ VÀ THƠ

(trong thời đại chuyển đổi số)

Tôi muốn định danh cho mỗi riêng phố
Đôi mắt số không chuyển được thời đại
Mỗi bước đi cũng chẳng có gì khác biệt
Dẫu phố đã thay đổi nhiều áo hoa mới

Tôi lân theo vết sáng nở trong ngày
Những ý nghĩ rụng trên từng khuôn mặt người người người
Nhưng trong sâu mắt đã mở đường bí mật
Không có thơ trú mình trong bóng tối

Ngàn năm trong một tiếng nói bảo tàng
Hàng hàng thế kỷ vượt bao nhiêu thời đại
Vận mình kiếp kiếp vòng quay đổi mới
Phố chưa thức mình trong mỗi cái tên tên

Đất trời mỗi khi vó ngựa
Tư duy đến lúc bê-tông rừng núi
Mỗi bước đi làm vỡ đôi mắt số
Phố không thời đại. Thơ cũng chẳng là thời đại.

Streets and poetry

(in the age of digital transformation)

I want to identify for each street
Digital eyes cannot change the era
Every step makes no difference
Although the streets have changed many new floral dresses

I follow to search the light that blooms during the day
Thoughts fall on each face of people people people
But in deep eyes have opened secret ways
No poetry stays in the dark

Thousand years are inside a museum voice
Centuries are beyond many eras
Fates, lifetime and lifetime, renewal cycles
The streets have not yet awakened itself in every name

Heaven and earth every time comes to rise
Thinking until the mountains and forests are concreted
Every step breaks digital eyes
Streets without era. Poetry is not an era.

HỘI AN PHỐ

Tôi đi tìm phố cho riêng tên mình
Những tiếng nói chào nghiêng cánh vẫy
Mỗi bước thậm thình trong phế tích
Âm xưa nhỏ giọt giọt trên từng cây số nhạc ngựa

Tôi hỏi bao người về đường ngói đỏ
Nơi sầm uất không phải là đô thị phố
Tên mỗi cây gọi vào núi quên lãng
Gọi vào địa chỉ không nhà không số

Tôi hỏi phố không mùa không ước
Phố trả lời không phải trước và cũng không phải sau
Tên mình lẫn vào dòng chảy mới
Mỗi cuộc phố là mỗi cái tên quên mùa

Hoi An city

I'm looking for a street for my own name
The voices of greetings incline to wave its wings
Every step resounds in the ruins
Ancient sounds drip on every kilometer of horse music

I ask many people about the red tile road
A busy place is not a city
The name of each tree is being forgotten
Calling to an address without digit, without house

I ask the street without season, without wet
The streets answers, not before neither after
My name is mixed in the new flow
Every street is a name forgetting the season

NHỮNG KHOẢNH TRỐNG ĐAM MÊ

(Quý tặng nhạc sĩ Nguyễn Hữu Cao Tâm)

Tôi bỏ khoảnh trống vào đam mê
Thời gian kéo mặt trời xuống núi
Lũ én không biết xuân thì làm tổ

Tôi bỏ khoảnh trống vào đam mê
Những ngọn sóng không tầng
Mang ẩm ướt trong sâu mắt mình

Tôi bỏ khoảnh trống vào đam mê
Phím tơ ngẫu thêu thùa từng lọn đêm rồi
Bình minh không biết mình mỗi sớm mai

Tôi bỏ khoảnh trống vào đam mê
Chuỗi chuỗi linh động làm chuyển tàوها mắt
Âm ĩ chảy trong tiếng nói không lời

Tôi bỏ khoảnh trống vào đam mê
Khoảnh trống bỏ tôi vào trang giấy mới
Đam mê bỏ tôi vào khoảnh trống không.

Passionate empty spaces

(Dedicated to Musician Nguyen Huu Cao Tam)

I spend empty spaces into passion
Time pulls the sun down to the mountain
Swallows don't know that spring for nesting

I spend empty spaces into passion
Waves without layers
Bringing moisture into my deep eyes

I spend empty spaces into passion
A keyboard embroiders incidentally each tangled night moment
Dawn doesn't know itself every morning

I spend empty spaces into passion
The flexible chains make a train trip in late night
Gradually flowing in the wordless voice

I spend empty spaces into passion
Empty spaces put me on new pages
Passion puts me into absolute empty spaces.

NHƯNG...

Tôi muốn mình trẻ lại
Nhưng thời gian không là mặt trời tím

Ngọn núi có thể lớn lên
Nhưng mặt đất không đếm được cát bụi

Dù hoa lạ nở hương trong gió
Nhưng miến gái đẹp không chịu hóa mình vào lòng sông

Cuộc đời có lúc được có lúc không
Nhưng chẳng ai biết cái khởi nguồn sinh ra

Tôi cố níu thời gian
Nhưng tuổi thơ không làm bầu trời nhỏ lại

But...

I want to be young again
But time is not a purple sun

The mountain can be grown up
But the earth cannot count the dust

Although strange flowers bloom aroma in the wind
But the beautiful girl region refuses to turn itself into the riverbed

Life is sometimes successful, sometimes unsuccessful
But no one knows its origin

I try to hold on time
But childhood cannot make the sky smaller

THƯƠNG TIẾC CÔ ĐƠN ĐÃ RA ĐI

Cô đơn tôi giấu trong đất
Mưa đổ lúc mặt trời mọc
Những bầy chim sải cánh tìm nhau

Cô đơn tôi gói trong tiếng nói
Thình không vỡ vụn từng mảnh ghép ý tưởng
Chẳng có ai lắp ráp được con lắc thời gian

Cô đơn tôi bỏ hoang vào trang giấy trắng
Những con chữ í ới gọi mùa mưa mát
Đòi thời đại chuyển đổi kiếp trong ngữ điệu số

Cô đơn tôi dắt đi cùng tâm tưởng
Ai đốt nỗi buồn cho khói hun hút thời xuân
Bàng bạc rộng

Những ngày cô đơn lên giá
Tôi đánh đổi nhiều phí cảm xúc
Thương tiếc đời chữ ra đi từ cõi bình minh

Mộ chữ ai dấu
Thế giới vẫn sinh sôi hàng triệu triệu tín ngưỡng
Nhưng cô đơn lại không được nhân loại tôn thờ

Mourning for loneliness

I hide loneliness in the soil
Rain falls at sunrise
Flocks of birds spread their wings to find each other

Loneliness I wrap in my voice
Silence breaks into each piece of ideas
No one can assemble the pendulum of time

Loneliness I leave into a blank page
The words call for the eyes rainy season
Demanding the era changing living in digital intonation

Loneliness I take with my mind
Someone burns sadness for the deep smoke of springtime
An empty bewilderment

Lonely days go up in price
I trade a lot of emotional fees
Mourning for life of words born from the dawn

Someone's word grave
The world still proliferates millions of beliefs
But loneliness is not worshiped by mankind

ÁP LỰC TỪ NHỮNG CÁNH HOA RƠI

Những ngọn núi không số
Khối lượng công việc chất chồng trên đỉnh đôi
Hai bầu sữa đổ vào lưng con gái không xanh
Cánh đồng lúa trẩy hạt hạt hạt
Nước mắt cũng chảy hạt hạt hạt tươi vui vụ mùa

Bay bay bay
Không gian chật chội ký ức
Ngôi nhà thiếu tiếng đùa giỡn của những con chữ
Tôi hái tay mình trên hàng cây long não
Khối việc chất chồng ánh sang

Hây da...hây da...hây da...
Tiếng gọi của những con chữ đòi phóng sinh
Đòi tôi bỏ khối núi tường
Điểm vào những cánh hoa rơi không số
Hoa hồng, hoa bằng lăng tím,
                  hoa bò cạp vàng và đo đỏ đường cong môi mắt

Bóc tách không số cái đẹp
Hãy phóng sinh những cánh hoa rơi
Hãy phóng sinh những con chữ chưa sống qua mùa ý tưởng
Hãy phóng sinh khối việc chất
  chồng trên lưng con gái không xanh
Và hãy phóng sinh tôi

VÔ THỨC LÀ GÌ

Vô thức là gì
Khi mặt trời rụng xuống miền con gái
Ai đó không vớt được dòng song

Vô thức là gì
Ai đó tìm ra được bản thể mình
Khi ý tưởng với không tới vầng trăng

Vô thức là gì
Hãy hỏi đôi mắt mình có nhìn được biểu cảm thời gian
Trong khi chân mới muốn thấu vỡ từng bậc âm sắc
ong ong ong

Vô thức là gì
Là cái riêng ta đếm được không gian ảo
Nhưng con chữ không biết thời đại số mơ hồ

Vô thức là gì
Thế kỷ nào cũng đi tìm
Bao nhiêu Freud mới hoang hóa được dòng chảy lịch sử

Vô thức là gì
Giữa hai ta có khi thành ngã ta bà
Sự khát biệt không đo được triết lí và cả tâm linh

Vô thức là gì
Có nghĩa khi chúng ta được ăn được uống đủ đầy
Nhưng bài thơ không biết sự sống của nó tới đâu

Vô thức là gì
Là đêm đêm say giấc
Đến khi bình minh thức dậy lòng cỏ
Bài thơ hoang nghĩa được làm nghi lễ tụng ca

The unconsciousness

What is the unconsciousness?
When the sun falls on the girl domain
Someone can't get a river

What is the unconsciousness?
Someone finds himself essence
When ideas cannot reach the moon

What is the unconsciousness?
Ask your eyes if can see the time expression
While legs are tired, wanting to understand
deeply each buzzing buzzing buzzing phonetic emotion

What is the unconsciousness?
It's private own that I can count a virtual space
But the word does not know the vague digital era

What is the unconsciousness?
Any century is looking for
How many Freud can reclaim the historic flow

What is the unconsciousness?
Between the two of us, sometimes it turns enduring each other
The difference cannot measure
the philosophy and spirituality

What is the unconsciousness?
It means when we are eaten and drunk enough
But the poem cannot know where its life is

What is the unconsciousness?
It's good sleep nights
Until dawn wakes up, many green dreams in the heart
The wild meaning poem is used for chant rituals

GIẤC HOANG

Tôi vẽ cây cột điện
Ánh sáng dẫn lối về cửa cỏ
Khao vọng bật thêm cánh mở cửa gió
Cánh đồng hoang thức những bầy chim lạ
Gọi mùa hoen rỉ ký ức

Tôi vẽ cánh đồng hoa
Khi tuổi thơ đói những mùa gặt chũ
Bao nhiêu là ý tưởng rơi rụng
Thêu thùa những đường bay của nắng lụa
Làm đôi mắt vỡ ban mai rơm rạ

Tôi vẽ giấc ngoan của mây ngang
Gói hơi hác vào sương khói
Thêm chút hồng hồng trắng trắng
của hàng hàng li ti hoa dại
Chiết tôi từ cơ thể đường nét mắt phố
Suy tư đổ vào nụ cười con gái ướm sùng quê mùa

Tôi lại vẽ những suy tư
Chiều dài không làm nổi nhớ khôn lớn
Thên thang không làm con chữ mở rộng thêm bầu trời
Những ý nghĩ cũng ngấn dần trong đau thương
Có lẽ thời gian đã sương khói lòng em

Tôi vẽ chiếc mặt nạ tôi
Hoang hóa bao thời đại trước
Những đường cong len lỏi màu mẽ phế tích
Khi tôi ảo nã nhiều con người khác vô vọng
Thần hồn đã bắt đầu thoát xác một giấc hoang

Trước mộ phần gió
Những con chữ đã thoát xác
Những ý nghĩ đã thoát xác
Những vụn ký ức đã thoát xác
Và giấc hoang cũng đã thoát xác

Wild sleep

I draw an electric pole
The light leads the way for the grass
Longing to turn more wings of the wind
Wild fields awaken strange birds
Calling for the memory rusty season

I draw flower fields
When childhood was hungry of word harvests
Many ideas were fallen
Embroidering the flight lines of the silk sunshine
Bringing to the genuine and rustic look
in the early morning

I draw the good sleep of horizontal clouds
Packing and hiding deeply strange bewildered beauties
Adding a little pinky pinky
and white white color for many many tiny wildflowers
Extracting me from the contours of street eyes
Thinking pours into
the girl smile wetting the countryside

I draw again the contemplation
The length does not make nostalgia to grow up
The spaciousness does not make the words to expand the sky
Thoughts also are shorten in pain
Maybe time has misted your heart

I draw my mask
Desolating many eras ago
Curves intertwist the ruin color
When I look at myself by many other eyes
and feel disappointed
The soul has begun to get rid of the body in the wild sleep

In front of the wind grave
The words have got off
Thoughts have got off
Memory fragments have got off
And the wild sleep has also got off

SÀI GÒN ĐÓI TIẾNG NGƯỜI

Trở lại Sài Gòn

Tôi thèm ăn từng con phố lạ
Ăn mỗi mắt đèn mở sáng
Ăn cả dòng người mỗi bước
Ăn luôn những tầng cao áp thênh thang
Và cũng ăn hết khói bụi của lòng đất nở

Khi bầu trời ăn ngon những hàng cây dầu rái
và các biển hiệu mọc tràn lan
Tôi bắt đầu đói những dòng xe cộ tắc nghẽn thời gian
Tôi gọi từng con tích tắc tích tắc tích tắc tít mắt
Mua về khối suy tư của phố mới xăm mặt
Tôi ăn hết ngôn ngôn tiếng người sấm uất

Khi bà già và những đứa trẻ rao bán thời đại
Tôi mua những cuộc ngày và cuộc đêm số
Ăn ngập ngựa con đường mở
Ăn ngập ngựa ánh sáng không màu không mùa không vị
Ăn ngập ngựa tâm tưởng
Ăn ngập ngựa cảm xúc vo viên cuội mình

Sài Gòn mỗi bước
Tôi vất vương khát
Tôi vất vương khát
Tôi vất vương khát
Khát những dòng sông bên hông phố hong khốc
Khát nụ cười cỏ trên miến con gái mới

Khát đôi mắt đồng đánh mặt người mặt trời
Khát những con chữ gọi í ới mùa xanh mướt
Khát núi tương chưa đổ vào dòng người ưu tư
Khát menh mông không mở tiếng nói cười của nắng võ
Và khát yêu thương không chào cánh vẫy thời gian

Tôi bắt đầu lội phố
Dấu chân chim nhạ dẫn phía trước

Bà già rao bán thời đại
Đánh đổi dòng đời trong mỗi mắt phố
Không bán hết phận người

Những đứa trẻ rao bán thời đại
Đi rệu rã ngày cong đềm
Và đôi tiếng người

Sài Gòn đôi tiếng người
Bà già đôi tiếng người
Những đứa trẻ đôi tiếng người
Và tôi cũng đôi tiếng người

Saigon hungers for human voice

Back to Saigon

I desire to eat every strange street

Eating every light eye

Eating the whole flow of tired people

Eating all the huge high-rise buildings

And also eating up the dust of the expansion ground

When the sky eats up rows of dipterocarpus alatus

and spreading signboards

I start to hunger for the traffic jams

I call each of ticking sound tick, tick, tick, tick in eyes

Buying the thinking block of the new unbalance streets

I eat all busy noisy voices of people

When old women and children advertise to sell the era

I work hard in digital days and nights

Eating full opening roads

Eating full colorless seasonless tasteless lights

Eating full thoughts

Eating full my rolling emotions

Saigon is tired of walking

I'm lonely thirsty

I'm lonely thirsty

I'm lonely thirsty

Thirst for rivers on sides of dry streets

Thirst for grassy smiles on new girl domain

Thirst for arrogant eyes of human faces and the sun

Thirst for words that calling loudly musty green seasons

TIẾNG NÓI TỪ LỖ THÚNG

Những ngày không ngủ được
Tôi sợ trái tim đất vỡ hoang
Ly cà phê không biết thờ
Rượu bia đổ không vào bể

Những tuyến đường không phố
Bạn bè lạc lỏng trong địa hạt chữ nghĩa
Tiếng nói rỗng từ rỗng ngữ
Vắt vẻo phân tinh khiết của cô đơn

Khi bài thơ mở giọng
Tôi sợ trái tim đất vỡ hoang

Khi bài thơ mở giọng
Những bạn bè không biết tiếng nói từ lỗ thủng
Vá vúi từng tháng ngày vụn vỡ

Khi bài thơ mở giọng
Những con chữ bắt đầu cô đơn

Khi bài thơ mở giọng
Ngọn lửa tắt mùa sáng
Những ngày thức không tồn tại
Tôi sợ trái tim đất vỡ hoang

Voices from the hole

The days I can't sleep
I'm afraid the heart is reclaimed
Coffee cup can't breathe
Alcohol pours wasted into the sea

Roads without streets
Friends lost in the realm of words
Empty voices from empty words
Squeezing the pure part of loneliness

When the poem raises its voice
I'm afraid the heart is reclaimed

When the poem raises its voice
Friends don't know voices from the hole
Patching up every broken day

When the poem raises its voice
The words begin to be lonely

When the poem raises its voice
The fire is turned off the light season
The waking days don't exist
I'm afraid the heart is reclaimed

NGŨ ĐIỆU

(Đọc bằng nhiều biểu cảm khác biệt)

tôi

chống

chính

tôi

Intonation

(Read with different expressions)

I am

    against

        myself

CĂN TRỢ NHỎ VỚI CÂY ĐÀN PIANO CŨ

Tôi hái cô đơn trên từng ngón phím piano tơ ngẫu
Âm thanh vỡ vụn rơi từng khối đá trắng dã
Những ngọn nắng sẫm soi vào khu cấm vận không gian
Những nốt nhạc cũng sẫm soi vào khu bảo tồn trí tưởng
Ánh sáng bắt đầu thủng thỉnh trong căn trọ
cất giấu nhiều đáy hồn tận

Khi mười đầu ngón phím piano chảy máu
Mặt trời rụng từng trái tim đau
Thời đại mới bắt đầu sẫm soi vào vùng kín
của nhiều thế kỷ trước

Chất vấn những vết sẹo trinh nguyên
Chất vấn bản thể và tính thể
Chất vấn tâm linh
Chất vấn dòng Magma xáo trộn
lẫn lộn nhiều không gian thế kỷ
Chất vấn những tên tuổi dám đánh đổi thời đại mới này
Vivaldi, Bach, Mozart, Beethoven, Tchaikovsky, Wagner,
Haydn, Brahms, Schubert, Schumann, Glinka,...

Căn trọ nhỏ với nhiều cái tên bí mật vỡ vụn
Những ngón phím piano đan luồng ánh sáng
Thêu thùa cô đơn
Thêu thùa tội thấu cảm
Thêu thùa những ngõ ngách thời đại
mang váy vó phớ phớ xắm mặt
Thêu thùa những ý tưởng nhảy lò cò
trong khu bảo tàng tiếng nói
Thêu thùa những cái tên cái tuổi làm mắt ướt khao mùa

NGÃ BA TỰ THỨC

Ta không hiểu được dòng sông
Bao thế kỷ đã thành bao nhiêu lưu vực
Những nhạc sĩ không hay biết mình chết
trên không phận mình
Thế giới cũng chẳng hề biết tên tuổi nào hóa vùng đất mới
Nhưng mặt trời vẫn khóc nhiều cơn mưa
đẫm mồ tác phẩm

Ta không hiểu được mặt trời
Những cơn chữ lò cò đói nắng đói mưa
Cánh đồng hoang hóa bao vụ mùa núi tương
Khi dòng dòng ướt trang giấy trắng
Những nhà văn tự giết mình trong đáy thăm
Sạch soạt sạch soạt phận đời
Sạch soạt sạch soạt phận thời
Cũng không nghĩ đến mặt trời mọc hướng Đông

Ta không hiểu được chính ta
Khi tôn giáo là tất cả
Khi bản ngã là ta bà
Khi tha ma là nhục dục
Khi nước đục là nước trong
Khi ước mong là không ước muốn

Ta không hiểu được dòng sông
Ta không hiểu được mặt trời
Ta không hiểu được chính ta

Ta không hiểu được dòng sông
Ta không hiểu được mặt trời
Ta không hiểu được chính ta

Ta không hiểu được dòng sông
Ta không hiểu được mặt trời
Ta không hiểu được chính ta

NHỮNG NGÔI NHÀ NẪM DƯỚI ĐƯỜNG RAY XE LỬA

Âm vọng mỗi lúc động hưởng hơn
Không có chỗ thâm thì cho ngọn gió ướm mềm
Và lời nói khống cũng không còn lưu trú
trong bảo tồn ngữ nghĩa

Những ngôi nhà và có thể những ngôi làng
Kéo vạt thời thành cả đám mây mưa
Treo ngược những không gian xưa
Bằng đôi mắt cuộc đồng phục ngày đêm đi cày ánh sáng

Bao thế kỷ và cũng nhiều thập niên ở đó
Trên ngôi mộ gió và mộ phần có lúc không bận đồng phục
Những nghi lễ hay những tôn giáo khác
Thực hành ánh sáng
Thực hành các vòng kim cô đa mang khổ hạnh
Thực hành bản thể
Có khi thực hành thú hoang bụi bờ trôi dạt trên sông trụi trần
Và cũng có khi thực hành cái hành thực của thực hành
Nhưng tất cả chỉ bằng qua đôi mắt tàu có số
và những đường ray xe lửa không số

CÁNH MỎNG CHAO NGHIÊNG

Nắng đung đưa nụ cười
Em ngây ngô những bước cỏ mềm
Đắm ướt vạt sương làm cánh mỏng chao nghiêng tóc xòa

Phố vừa lên xanh
Sân trường lụa là không khí
Tiếng thở làm gót hồng kéo mặt trời xuống thấp

Những đôi mắt rỗng
Va đập mùa đậu biếc
Gọi thình không chạm hờ nhau vọng tưởng

Nhịp nhịp bước bước
Những suy tư chưa đến lúc mơ hồ vỗ về
Chỉ nghe lòng đất thầm thì ai đâu

Dấu khoảnh khắc chưa lên ngôi
Em vẫn ngây ngô những bước cỏ mềm
Đắm ướt vạt sương làm cánh mỏng chao nghiêng tóc xòa

TÔI CHƯA BAO GIỜ BẬT KHÓC NHƯ THỂ

(Đau thương vì người con gái ra đi từ chuyến xe qua)

Tôi luôn gọi sáng tạo thức dậy
Bình mình không có lý gì ửng nắng
Nhiều bài thơ ra đời khoảnh khắc ấy
Gội sạch từng cái tên làm vỡ mùa nghi thức

Tôi hiến dâng mình cho mỗi cái tên THƠ định danh
Sống hay chết đều trở về lòng đất
Thơ cũng vậy. Cũng có mộ phần của riêng nó
Và tôi đã khóc cho nhiều bài thơ như thế

Tôi luôn yêu những cái nhạy cảm
Vì tạo hóa đã cho mình cái của ngã thể
Nhưng tôi cũng khóc nhiều cái nhạy cảm ấy
Bởi đất trời là con Tạo quanh quẩn vòng thử thách chưa qua

Như buổi sáng nay
Tôi đã bật khóc như thế
Như thế chưa từng ra đời mỗi bình minh
Mỗi bình minh là mỗi bài thơ khác

Mỗi bài thơ khác là sự tồn tại cái khác
Nhưng cái khác có thể sẽ chết đi
Và có thể tồn tại trong thế giới khác
Thế giới khác cũng mất đi một phần con người

Như buổi sáng nay
Một cô gái không biết tung tích
Như bài thơ không biết tên mình
Đã từ cõi sống trong một chuyến xe qua

Một cô gái bỏ lại thế giới này
Một bài thơ bỏ lại thế giới khác
Cả hai đều bỏ lại sự khác biệt tồn tại
Như bỏ quên nghi thức để mùa chuyển kiếp đau thương

I've never cried out like that

(Painful because a girl left the world from a passing car)

I always awaken the creativity
Dawn has no reason to have sunshine
Many poems are born at that moment
Washing each name that breaking the ritual season

I dedicate myself to every identified POEM
To live or die, all will return to the ground
So is poetry. It also has its own grave
And I cried for many these poems

I always love the sensitive things
Because the creator has given me many new creations
However, I also cried due to sensitive things
Because heaven and earth are children of the Creator,
going around the unpassed challenge cycle
of trials has not passed

Like this morning
I cried out as if
As if never born every dawn
Every dawn is another poem

Another poem is another existence
However, the other one might be died
And can be existed in another world
Another world also lost a part of human

Like this morning
A girl that does not know identification
Like a poem that does not its name
Leaving the world in a passing car

The girl left this world
The poem left another world
Both leaving the difference in existing
As if forgetting the ritual for the season
to change the painful life

CHIẾC BÌNH THỦY TINH ĐỰNG NHIỀU GIÓ (*Quý tặng nhạc sĩ Trương Quang Minh Đức*)

Thình không động hưởng
Những giấc mơ đi cày ánh sáng
Chiếc bình thủy tinh đựng nhiều gió
Trong khoảng lặng đã vỡ

Ở nhiều con đường mới
Là những vết xiên sọc thời gian
Đôi khi mặt trời mở
Là những lần đắm mình trong kho sách

Nếu ước mơ có bay lên được
Thì con thuyền phải đựng nhiều gió
Nếu dòng sông không phẳng
Thì núi lại càng đuổi thẳng chân mây

Ai cũng đến gần mình hơn
Những con chữ đôi lúc cũng đánh mất phận mình
Làm giấc mơ đi cày ánh sáng
Trong chiếc bình thủy tinh đựng nhiều gió

A glass jar contains a lot of wind

(Dedicated to musician Truong Quang Minh Duc)

Silent space is proliferated
Dreams seek the light
The glass jar contains a lot of wind
In the broken silence

In many new roads
There are the scars of time
Sometimes the sun opens
That are the times soaking in bookstores

If dreams can fly
Then the boat must carry a lot of wind
If the river is not calm
Then the mountain can straighten more to the clouds

Everyone come closer to ourselves
Words sometimes lose themselves their own destiny
Making dreams to seek the light
In the glass jar contains a lot of wind

ĐỘT HỨNG TÔI CHIẾT TỪ ĐỘT HỨNG

đột hứng tôi chiết từ đột hứng
những khuya cây đèn nở tốt đen
con cón bay lòn lộn với con cón
không cầm lòng đậu trên cón con

đột hứng tôi chiết từ đột hứng
sớm mai mái dãi dài dài hơn dài hỏi dài
sớm mai mái dãi dài dài hơn dài cả nghi
sớm mai mái dài hỏi dài hơn dài ngã dãi
những con chữ lại đọi đèn

đột hứng tôi chiết từ đột hứng
có khi trưa lừa trưa trật đến trưa trờ
những con bóng những con đen chưa biết mặt nghĩa
bởi một đầu một đầu ngói khâu ưu sâu
một thơ một thờ ngói trờ trờ ngói

đột hứng tôi chiết từ đột hứng
ngẫu hôn con chữ để ra thần hôn
ngẫu hôn con chữ để ra thần hôn

đột hứng tôi chiết từ đột hứng
con tạo nhiếp con hỏi hỏi bao vây thần cảm
nắng quái bỗng ghét thành phù thế !

đột hứng tôi chiết từ đột hứng
từ đột hứng tôi chiết đột hứng
đột hứng từ đột hứng tôi chiết
con chữ từ khi đánh sáng mặt nghĩa...

Ý VÀ NGHĨ

nấn ná những vết xám xám ký ức
con bão từ chợ đen
con mắt thơ nhâm nhảm cuộc người
đỏ chưa lên ngẫu

tha thần bao nhiêu cái đủ đủ đủ cho thừa thừa
mồ côi lên ngôi thời đại
mẹ hăm ngôi đầu con chữ chữ
mặt thơ tao của tao thơ

sáng vào mùa đưng cỏ
con hỏi hỏi con hỏi hết mùa mùa
đòng đòng trở nhiên hồn
lại thơ thớ khói sương khói

lại sau ngày sau nữa xưa sau
muộn về vó ngựa
mùa chữ khói lụng bên ngôn ngữ
thở vào thơ thơ. Thơ vào thớ thớ

Ideas and thoughts

lingering gray stains of memories
storms from black markets
the existence of poetry requires human creativity
red is not yet really red

the concerns sometimes not enough
                    that create a space of halfway thinking
orphans are throned in the new era
a rural young mother is read poem by her first daughter
she doesn't understand what meaning
                                    of the poem but still likes it
even though does not understand,
                                    she can still deduce what her like

morning is the season for grass
many questions about the poetic harvests
so that can have emotional and quality creativities

again the next future days
days go so fast
season of words still struggle to find perfect meaning
breathing in poetry. Poetry goes in the breath

NGÃM NHIÊN

ngẫm đời ngâm ngẫm địa hạt nước mắt
thời thế cái chi chi một danh một nghĩa cái đầu đầu
một tên một tuổi chành chành cái tủi lủi tuổi tuổi
tìm ai ai kiếm cái sâu sâu trong suối suối
trong cái hỏm hom
một khóc một cười cái đười ươi lờm lợm

ngẫm đời ngẫm xuyên quá vãng
cái thụt lủi lủi thúi đi trước
cái mặt xước lấm luốc khuôn mặt kỷ niệm
làm lý tưởng rỗng con mắt ký ức ký tự
đang vo tròn mặt phẳng

ngẫm đời ngẫm trong thế giới số
cuộc người lộn lộn mấy kiếp nhân gian
trần ai ai trần ý nghĩ cái chur thiên rơi trên tốc nhà
chạy vạy giấc hoang bay

ngẫm đời ngẫm bằng ảo ngôn
cơ thể con chữ ăn chiu uống chịu cả lớp từ hợp ngữ
tâm trí nghĩ ngợi nghĩ ngợi ngoài hành lang vỏ não
không phận lớn cái tộc ngọc
thếp bọc những cơn mưa ba chiều ăn vèn tiếng nói.

Thinking

thinking about life
it is full of tears
cherishing many aspirations in words creativity
to bring human values in this era
however that desires are not supported by friends,
family and colleagues
they despise these crazy desires
therefore the aspirant is so sad that he becomes emotionless
that era where many incompetent persons,
flatters, opportunists
disgusting faces

thinking about life in the digital world
anyone in this world who can share
the loneliness of the creativity
who is lonelier than me so that can make
values to the poetry soul in this world
the creativity always has to borrow emotions
from others to write new good poems
that are illusory dreams

thinking about life in virtual language
the words are borrowed a whole string of multy intonations
the mind out of the cortical corridor
this immensity is bigger than the other one
but this immensity has many virtual
3-dimension abstract spaces
therefore can't explain fully its meaning

LÔNG BÔNG LÔNG BÔNG

giấc hoa bay về phía núi
ai đó bỏ lông bông vào hanh heo
kinh nghiệm rong kinh
tuổi thơ chảy máu vầng trăng

ai đó bỏ lông bông vào hanh heo
giấc hoa bay về phía núi
kinh nghiệm rong kinh
tuổi thơ chảy máu hồng hoang

ngày một ngày hai ngày ba vẫn vợ
ngày bốn ngày năm ngày sáu vợ vẫn
con vắt vùng vàng tuổi thơ
hồn nhiên nấu cơm

ngày bảy ngày tám ngày chín vầy vò
ngày mười mười một mười hai vầy vó
con vắt trò rớm giấc hoa
hồn nhiên nấu rượu

mỗi lúc sâu dâu ý tứ
ngày mười ba mười bốn mười lăm sêu sạo
ngày mười sáu mười bảy mười tám sếu sáo
con cúi tấy nảo giấc trắng con vắt tâng tâng

cất vào bí mật không số
chân chất lêu nghêu
những con bệnh rửa tiền mồ hôi chát
ngày mười chín hai mươi hực hực

ngày hai một hai hai húc hắc
giấc hoa ứ trệ
ai đó bỏ lỏng bóng vào hanh heo
nhệu hể là nhẹ hể.

Floating emotions

a flower dream flies towards the mountain
someone puts the floating emotions
                  in the middle of the changing season
the disordered, unbalanced experience
                                  during menorrhagia period
childhood is lost the beauty in the bright moon

someone puts the floating emotions
                  in the middle of the changing season
the flower dream flies towards the mountain
the disordered, unbalanced experience
                                  during menorrhagia period
childhood is lost many pure emotions

day 1st day 2nd day 3rd she feels wandering
day 4th day 5th day 6th feeling of nonsense
a bloodsucking insect clings on her childhood
innocently cooking rice

day 7th day 8th day 9th feeling of pawing
day 10th day 11th day 12th feeling of crumpling
the bloodsucking insect enters in the flower dream
innocently cooking wine

woman menstrual cycle affects

to her characteristic and four different seasons
she writes poetry by the difference affected
in every day, every hour, every season
a poem is born as difficult as a mother
who gives birth that has to experience
a miserable menstrual cycle

keeping in a not-digit secret
honest and real experience
day 19th and day 20th are malfunctioning
but knowing to smile, the anxiety disease is better

day 21st, day 22nd are the periods of being clogged
the flower dream of the girl is left in the middle
someone puts the floating emotions
in the middle of the changing season
her feeling is light

NHỮNG MẢNH VỠ Ý THỨC

lắp ghép những mảnh vỡ ý thức
mấy lần đêm moi móc cảm xúc làm đổ ong con tim
thời thượng bê-tông hoá mặt nạ bàn thờ

tiếng hoen gỉ ri rí ri rí những tế bào tí ti ăn người
ban mai chưa mặc áo lót áo nã
con thiêu thân đã phóng sinh mút bóng mùa hạn

không hôn không vía
những mảnh vỡ ý thức rơi rơi rơi rơi... bay bay bay bay...
lửa lòng chẳng đủ cháy cái ruột tượng

chỉ là con khải ngưng nguẩy sau gáy đêm
những mảnh vỡ ý thức lóc xóc dây gân dây cốt dây đưa
tái hiện sự bất lực của tiếng vang
lọc cọc lóc cóc lóc cóc lọc cọc

cửa miệng đóng dấu đóng trăng mặt trăng
ngôn từ bốc hơi. Ý thức bằng chân khí
cảm xúc bị chảy mủ chảy máu

những mảnh vỡ chọc thủng ý thức
những mảnh vỡ chọc thủng ý thức
những mảnh vỡ thành ý thức

Conscious fragments

connecting conscious fragments
many times at night,

excavating emotions to make the heart reddish
the era concreting the altar mask

the old voice lament badly

this era is emotionless

the dawn has come however people's thinking

about newness has not yet clarified

no soul, no spirit

conscious fragments are falling falling falling...

flying flying flying...

the burning desire in the heart is not enough

to make the dream come true

illusion notions are getting more scared at night

consciousness is broken into many strange sounds and noises

recreating the helplessness of clack echoes

the space is opened and lead by the moonlight

the words come alive

consciousness of existence is opened

emotions begin to flow through the body

Fragments pierce the consciousness

Fragments pierce the consciousness

Fragments become the consciousness

CHÉP CHÉP

đối mặt gương
nhìn nhân sự thật
con người chúng chẳng vào hôm đêm

lắm lúc sắm soi nhiều cái tì vết
bản chất không đủ đôi chân đóng cột
ngôi nhà bỏ quá
kẻ đi rong rồi cũng quay về
sợ quá đối xâm mặt

sự len lõi của ánh sáng
làm thân bí trắng hếu
có thể lương tâm cũng vò vố
bao nhiêu giấy mực tẩy não
chủ đích chỉ rút ruột đen rưng rức

đến khi đối mặt gương
nghe ạo ực trên bàn thờ
bản ai sao chép bằng hương khói mầu mẽ
cất công lỗi thời

cũng có khi nhắm nhía sự thật
bản mặt gương lại nằm chéch bóng sự đối diện.

A copy of repeated life

facing in a mirror
be patient with the truth
eyes dive in the deep bottom

sometimes looking into old memories
the nature cannot be change the past
the artist left that house with old memories
when returning to the house with old memories
suddenly he is afraid of himself

light penetrates into the space of past and present memories
creating the mysterious light
the artist does not know how many pages used
to write for his imagination satisfaction
in the end, just creates a unstable feeling at night

when he looks at the mirror,
feeling like his face is lying on an altar
the person in the mirror is like the version
of the person keeps the died past memories
they get lost in the middle of past and present era

he continues to mirror tracks on his face
to find out the lonely harsh truth
discovering on the mirror, two different faces
with many differences in loneliness

VÒNG VÂY VÂY VÒNG

đóng kín đêm
tôi giảng những ý tưởng trên mạng nhện
con muỗi phóng sinh

thời gian như con chơi chơi
con muỗi đốt đông cảm xúc
con chơi chơi hú hồn khu bảo tồn tiếng nói

ý tưởng thót đáy
tư duy rỗng từ rỗng ngữ
ba năm hờ nẫu nà mùa xanh

ban mai lên đông
những con chữ châu chực ý tưởng
mỗi lúc ý tưởng cũng bốc mùi từ xác con chữ

ba năm hờ nẫu nà mùa xanh
tư duy rỗng từ rỗng ngữ
ý tưởng thót đáy

thế giới trong ống bễ
hơi thở đã hòm hòm từng nấc nghĩ
bán mặt từ côi thức

A circle of reincarnation

closing the night
I spread ideas on a spiderweb
released mosquito

charadrius melodus seem to live in far places
mosquitoes are in everywhere
no matter where it was very far away,
my creative emotions always flowed in the field of words
in the depths, I always keep the existence
of the essence emotions

my ideas are constantly inside
however in the three past beautiful years
I regretted deeply for not being able to write anything
perhaps cannot find out the right words
or be afraid of repeating myself

in the morning with many ideas
the words are waiting for perfect ideas
every time ideas want to dig deeply in the words

perhaps cannot find out the right words
or be afraid of repeating myself
I regretted deeply for not being able to write anything
in the three past beautiful years
my ideas are constantly inside

the world of creativity is opened
the pure air begins to create a new wind
I am aware of values of this era which is
very meaningful for my literature works

MỜ Ơ MƠ SẮC MỜ

vỡ vạc một giấc mơ mờ sáng
con tâng hăng nháy cẳng vào đáy hồn
kêu kêu sự bặt vía

bảo tàng trái tim cất con dấu ông phổng
lũ tinh trùng lâu nhâu lâu nhâu phóng vía
lời nói thành chua nghĩa

con cù lần lần chân cảm xúc
mẹ mốc những ký ức
máu rò rỉ từ rỏ mắt
tâm nhìn không thời không-gian không không

xởi lởi lại phận hồn
không ai biết những tích tắc thời đại
phóng tinh thành rong rêu

lỗ nẻ lão lung như con mắt chó.

ĐỐI THOẠI VỚI LÊ HƯNG TIẾN

cái gì lỗ nhớ thời đại
con mèo bắt chim trên cây ổi

cái gì lỗ nhớ cây ổi
thời đại rơi lên không

cái gì lỗ nhớ con chim
cây ổi rơi lên không

cái gì lỗ nhớ lỗ nhớ
con chim rơi lên không

cái gì lỗ nhớ con mèo
lỗ nhớ rơi lên không

cái gì lỗ nhớ cái gì
con mèo rơi lên không

cái gì lỗ nhớ lên không
lên không lỗ nhớ cái gì

Dialogue with Le Hung Tien

what makes this era messy and disorderly
a cat catches a bird on a guava tree

what's ridiculous to the guava tree
the era is fallen to the air

what's the ridiculous bird
the guava tree is fallen to the air

what's the ridiculous
the bird is fallen to the air

what's the ridiculous cat
falling to the air
what's the ridiculous
the cat is fallen to the air

falling to the air
what's ridiculous

what made these imbalance
the bird is not fallen down, but to the air
it seems that the era has been turned upside down
or the order of nature has been changed

XUÂN TAM THỂ

Treo hồ những ý tưởng lên sương
Mèo tam thể làm cánh diều gieo neo
Chiều không không không không không không
Xuân thoi thóp nảy lộc

Âm sắc leo neho bậc thang

Meo meo

Meo

Mèo mèo

Mèo

Những ý tưởng thành cường độ tam thể.

Khi con quay đến ngã ba thời đại

Xuân tam thể nháy cóc từng bậc âm sắc ong ong ong

Mèo con chạy trốn những ý tưởng vập môi

Tất tả bình dị

Mỗi âu lo làm ý tưởng rơi chiều chiều chiều

Xuân tam thể thành chấn tích của con vờ.

Tricolor spring

Hanging indiscreetly ideas in the mist
A tricolor cat makes a cliffing kite
Mid afternoon with vast and immense feeling
Spring blooms flickering

Many kinds of sound are echoed
Meow Meow
    Meow
Walking setps of the cat
Steps
Ideas become the tricolor intensity

When a spindle reaches to a crossroad of the era
Tricolor spring jumps step by step with different tones
The tricolor cat runs away from baiting ideas

The tricolor cat is as beautiful as spring according
    to different spaces in a day
All just are left an expressive sign
    of beauty like an ephemeroptera
The life of the ephemeroptera is as
    an artist's expression of ideas in very short time

NGÕ HẦU HẦU NGÕ

Ngõ hầu của gió
từ khi ban mai tỏa khói
một tòa sen bỏ ngõ cái đêm đêm

ngõ hầu của hoa
từ khi ban sơ tỏa chiết
cái đẹp bỏ ngõ một tòa sen

ngõ hầu của cái đẹp
từ khi cái cọng nước rơm vạ đá
bất chợt làm khoảng trắng rơi rơi

ngõ hầu của khoảng trắng
từ khi cửa mình chảy máu phân hồn
vui buồn có cánh bay bay

ngõ hầu của ngõ hầu
vòng vòng chùm ba chùm bốn tiết tấu lòng người
từ khi đâm dập sự nhanh chậm ý tưởng

To do then to get

getting the wind
since the early morning
the pure beauty of lotus spreads
to immense spaces at night

getting flowers
from many accumulated dawns
creating the opening beauty of lotus

getting the loveliness
from inceptive caring
the immense space of fierce loneliness is fallen suddenly

getting the immense space
from deepest emotions of human life
happiness and sadness have wings to fly

to do then to get
circling the poetic rhythms
sometimes rhythm 3 or 4
the artist is sometimes tripped by strange rhythms
fast or slow depending to ideas of the artist

THỂ HỆ A – CÒNG

Dán vào mắt những nỗ lực tị nạn
Sự ăn khan của thời tiết vá víu từng khớp xương
Gom góp nhiều cái nhạc ngựa làm thân thể gió
Đánh keng tri thức
Xếp hàng những sợi dây thần kinh
Lung lạc

Dán vào mắt những mảnh chữ che nắng
Dự báo có khối đại từ mắc cỡ
Khẩu hiệu ăn mưa như cây
Sợ đến khi biến thể ắc ắc
Bản sắc no ăng ắc
Lung lạc

Sự hiểu thật hao tổn
Chi phí của cân não như chợ đen mắt cá
Đảo lộn nhìn nhận
Con công cộc nhảy còng còng trên than cộc
Sóc vọng con ốc làm thể hệ A-còng
Lung lạc

@ era

Trying to evacuate to new lands to hide themselves
Where the weather is strange

and pains to be endured themselves

Gathering many moving swietenia macrophylla
to create a fresh breeze

Intellectual is awakened

Ideas of smart brains are lined up

The dryness of the weather patched every joint

Gathering many horse music to make the body of the wind

Beat knowledge

Line up the nerves

Shaking

Sticking to the sunshaded pieces of words

Lots of shy pronouns are forecasted

If having obstacles or changes, trembling like

a crab that always hides at the bottom

So scared that changing their deformed colors

Worried identity

Shaking

Spending a lot of resources for

the souls and creative minds

Calculating the words for materials of their works

Reversed perspectives

@ era in the coming literary appearance

will be the living aspirations for poetry

However, that are just aspirations

Whether they can be existed,

it takes time for experiment and proval

Shaking

NHỮNG NGÀY TÔI KHÔNG LÀM THƠ

Những ngày tôi không làm thơ
Phố phường chật chội ký ức
Tiếng quang gánh
    Nhiều dãy hàng rong
    Và người bán vé số dạo
Vô cảm trước ban mai sấm hối

Những ngày tôi không làm thơ
Hà Nội mất nhiều không gian phố phỏ sầm mặt
Huế chẳng còn vàng son thành quách
Đà Nẵng chưa lớn được thời đại
Hội An hoang phế từng lớp lớp trầm tích thời gian
Ninh Thuận bắt đầu ngã sang màu mắt hoen cay
Còn Sài Gòn lại đói thèm tiếng người

...

Những ngày tôi không làm thơ
Lòng đất thoi thóp từng bước chân mở
Bàn tay thiếu ngón mặt trời điểm chỉ
Cơ thể thủng nhiều lỗ tồn tại của tế bào thời gian

Những ngày tôi không làm thơ
Những con chữ í ới gọi mùa nghi lễ
Gội sạch giếng hai
Đòi tẩy trần tôn giáo mới

Những ngày tôi không làm thơ
Trang giấy trắng nhàu nát các chữ Cái La-tinh vỡ đầu vỡ mắt

Những ngày tôi không làm thơ
Trang giấy trắng làm vỡ tiếng Việt tiếng nói từ đáy không

Những ngày tôi không làm thơ
Trang giấy trắng đã khép lại một đời sống khác

Những ngày tôi không làm thơ
Là những ngày lịch sử trầm tích trên từng trang giấy trắng

Viết tại Huế, sáng 1.1.2023

The days I don't poetize

The days I don't poetize
Streets are crowded with memories
The sound of bamboo poles
    Many rows of street vendors
        And the lottery ticket sellers
Insensitivity to the penitent dawn

The days I don't poetize
Hanoi is lost many noisy busy spaces
Hue is no longer a golden citadel
Da Nang hasn't grown up yet to the new era
Hoi An is abandoned layers and layers of time sediments
Ninh Thuan begins to fall to the reddish color
And Saigon hungers human voices

...

The days I don't poetize
The ground breathes weakly by each step
Deep inside, opened directions
    are emerged with the words lying in the ground
However still lacks the shining sun so I see
        a lot of patchy space of the words
Luckily, new ideas are emerged

The days I don't poetize
The words call loudly the ritual season
Washing off January and February
Asking to boycott a new religion

The days I don't poetize
White pages crumple broken Latin letters

The days I don't poetize
White page will be absent Vietnamese words,
without the deepest secret voice

The days I don't poetize
White page has closed another life

The days I don't poetize
The history days stagnate on each while page

TIỂU SỬ VĂN HỌC

Lê Hưng Tiến

- Sinh ngày 31.5.1981, tại Ninh Thuận.
- Hội viên Hội Nhạc sĩ Việt Nam, 2007
- Hội viên hội Nhà văn Việt Nam, 2014
- Hiện là giảng viên tại Trường Đại học Sư phạm – Đại học Đà Nẵng

* Tác phẩm đã in:

- + *Xanh mãi cây đời* (nhạc), NXB Thuận Hóa, 2002
- + *Đề tặng một giấc mơ* (nhạc), Hội Văn học Nghệ thuật Ninh Thuận xuất bản, 2006
- + *Chân dung ảo* (thơ), NXB Hội Nhà văn, 2007.
- + *Ên lên đêm* (Trường ca), NXB Hội Nhà văn, 2011

* Quan niệm về thơ:

Tại sao tôi viết thơ?

Tôi viết thơ là để đánh thức những con tinh binh nghĩ về sự tồn tại ngã thể con người. Những con tinh binh này có dồi dào năng lượng sống hay không, hoặc chất lượng chết của chúng ra sao, đòi hỏi tự thức con người về thế giới của chúng sẽ như thế nào trong môi trường chuyển động nhiều biến cố thời cuộc. Thơ cũng vậy, như mặt trận sa mạc trải qua nhiều hành trình chiến đấu sống còn của những con tinh binh để đem về cuộc người làm nên ngã thể sáng tạo. Sự sáng tạo đó cần phải thay đổi mới tư duy, hệ hình để ta có thể mang lại những con tinh binh khỏe khoắn, hiệu quả, và luôn thích ứng với sự tồn tại mới của thời đại...

Theo đuổi thi ca ư?

Chẳng qua là tôi muốn những con tinh binh luôn khỏe mạnh, đầy nghị lực và sống trong lòng mình nhiều khát vọng, kể cả tham vọng để chiến thắng sự sáng tạo mới ở ngã thể con người, nên tôi mới làm thơ để nuôi dưỡng chúng thôi, chứ không theo đuổi gì cả cho thi ca.

Volume of poems by Le Hung Tien - Voices from the hole
(Translated into English by Khanh Phuong).

Bio of Poet Le Hung Tien

- Born on May 31, 1981, in Ninh Thuan, Vietnam
- Member of Vietnamese Musicians Association since 2007
- Member of Vietnamese Writers' Association since 2014
- Currently he is a lecturer at University of Da Nang

*** *Published literature works:***

- + *Forever green, the tree of life* (music), 2002
- + *Dedication to a dream* (music), 2006
- + *Virtual portrait* (poetry), 2007.
- + *Fantasy night* (Epic), 2011
- + Many other literature works to be printed and many co-printed literature works

Poetry concept:

I write poetry to wake up sperms about the essence existence of human. Whether these sperms have a lot of life energy, or what are their dying quality, requiring self-awareness of what our world will be like in a changing environment with many incidents.

Poetry is the same, like the desert battle that experienced many journeys of fighting and survival of the sperms to bring the human life of creative essence. That creativity needs to change the mindset and paradigm so that can bring healthy, effective sperms and always adapt to the new existence of the new era...

Pursuing poetry?

It's just that I want the sperms to be always healthy, full of energy and live with many aspirations, including ambitions to conquer new creation in the human essence, that's why I write poetry to nurture them, but not pursuing anything for poetry.

MỤC LỤC

CHỮ THƠ	5
<i>Poetic words</i>	7
NHỮNG NGÀY CÔ ĐƠN LÊN GIÁ	10
Lonely days go up in price	11
TÔI TỰ HỦY TÔI	12
I destroy myself	13
CÔI KHÁC KHÁC KHÁC	14
Another another another realm	15
ĐÀ LẠT CẢNH VẦY	16
Da Lat waves its wings	17
NHỮNG CON CHỮ TÁI SINH	18
Reincarnated words	19
NHỮNG NGÓN TAY ĐAU	20
Painful fingers	21
KHÓI MẮT HOẰM	22
Stinging eyes in the deep memory season	23
LỖ THÙNG THƠ	24
Poetic holes	25
ĐÀ NẰNG KHÔNG THÀNH PHỐ	26
Da Nang: not city	27
KHẨU TRANG CỦA BÁNH MÌ	28
A face mask of bread	29

THĂM MỘ NGUYỄN BÁ THANH	30
Visiting Nguyen Ba Thanh's grave	31
ĐÀ NẴNG VALENTINE	32
Valentine Da Nang	33
NGHI LỄ CỦA MẮT PHỐ	34
The ritual of street eyes	35
PHỐ VÀ THƠ	36
Streets and poetry	37
HỘI AN PHỐ	38
Hoi An city	39
NHỮNG KHOẢNH TRÔNG ĐAM MÊ	40
Passionate empty spaces	41
NHƯNG...	42
But...	43
THƯƠNG TIẾC CÔ ĐƠN ĐÃ RA ĐI	44
Mourning for loneliness	45
ÁP LỰC TỪ NHỮNG CÁNH HOA RƠI	46
Pressure from falling petals	47
VÔ THỨC LÀ GÌ	48
The unconsciousness	49
GIẤC HOANG	50
Wild sleep	51

SÀI GÒN ĐÓI TIẾNG NGƯỜI	52
Saigon hungers for human voice	54
TIẾNG NÓI TỪ LỖ THÙNG	56
Voices from the hole	57
NGŨ ĐIỆU	58
Intonation	59
CĂN TRỌ NHỎ VỚI CÂY ĐÀN PIANO CŨ	60
A small hostel with old piano	61
NGÃ BA TỰ THỨC	62
Junctional self-awareness	63
NHỮNG NGÔI NHÀ NẪM DƯỚI ĐƯỜNG RAY XE LỬA	64
Houses under the rails	66
CÁNH MỎNG CHẠO NGHIÊNG	68
Inclined thin lappet	69
TÔI CHƯA BAO GIỜ BẬT KHÓC NHƯ THẾ	70
I've never cried out like that	71
CHIẾC BÌNH THỦY TINH ĐỰNG NHIỀU GIÓ	72
A glass jar contains a lot of wind	73
ĐỘT HỨNG TÔI CHIẾT TỪ ĐỘT HỨNG	74
Excitement I extract from sudden emotions	75
Ý VÀ NGHĨ	76
Ideas and thoughts	77
NGẪM NHIÊN	78
Thinking	79

LÔNG BÔNG LÔNG BÔNG	80
Floating emotions	82
NHỮNG MẢNH VỠ Ý THỨC	84
Conscious fragments	85
CHÉP CHÉP	86
A copy of repeated life	87
VÒNG VÂY VÂY VÒNG	88
A circle of reincarnation	89
MỜ Ơ MƠ SẮC MƠ	90
A dream meeting many other lives	91
ĐỐI THOẠI VỚI LÊ HƯNG TIẾN	92
Dialogue with Le Hung Tien	93
XUÂN TAM THỂ	94
Tricolor spring	95
NGÕ HẦU HẦU NGÕ	96
To do then to get	97
THẾ HỆ A – CÒNG	98
@ era	99
NHỮNG NGÀY TÔI KHÔNG LÀM THƠ	100
The days I don't poetize	102
TIỂU SỬ VĂN HỌC	104
Lê Hưng Tiến	104

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du - Hà Nội

Tel & Fax: 024.38222135

Email: nxbhoinhavan65@gmail.com

<http://sachvan.vn>

* Chi nhánh miền Nam

371/16 Hai Bà Trưng - Q3-TP.HCM

Tel & Fax: 028.38297915

Email: nxbhvn.saigon@gmail.com

* Chi nhánh miền Trung và Tây Nguyên

277 Trần Hưng Đạo - TP Đà Nẵng

Tel: 0236.3849516

Email: nxbhvn.mientrungtaynguyen@gmail.com

NHỮNG CON CHỮ TÁI SINH *Reincarnated words*

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc - Tổng biên tập

NGUYỄN QUANG THIỀU

Phó giám đốc - Phó tổng biên tập

ĐÀO BÁ ĐOÀN

Biên tập	:	ĐÀO QUỐC MINH
Bìa	:	DƯƠNG KHANG MINH
Trình bày	:	CHÂU THÀNH AN
Sửa bản in	:	ĐẶNG THIÊN SƠN

In 1.000 cuốn, khổ 13,5 x 20,5 cm, tại Công ty TNHH 2 thành viên Tinh Văn Việt Nam.

Địa chỉ: Số 05-NV1, Khu Đô Thị Lideco, Trạm Trời, Hoài Đức, Hà Nội.

Số 2202-2023/CXBIPH/03-07/HNV.

QDXB: 1835/QDXB-NXBHNV do Nhà xuất bản Hội Nhà văn 29/12/2023.

Mã ISBN: 978-604-473-348-7.

In xong và nộp lưu chiểu Quý 1, năm 2023.

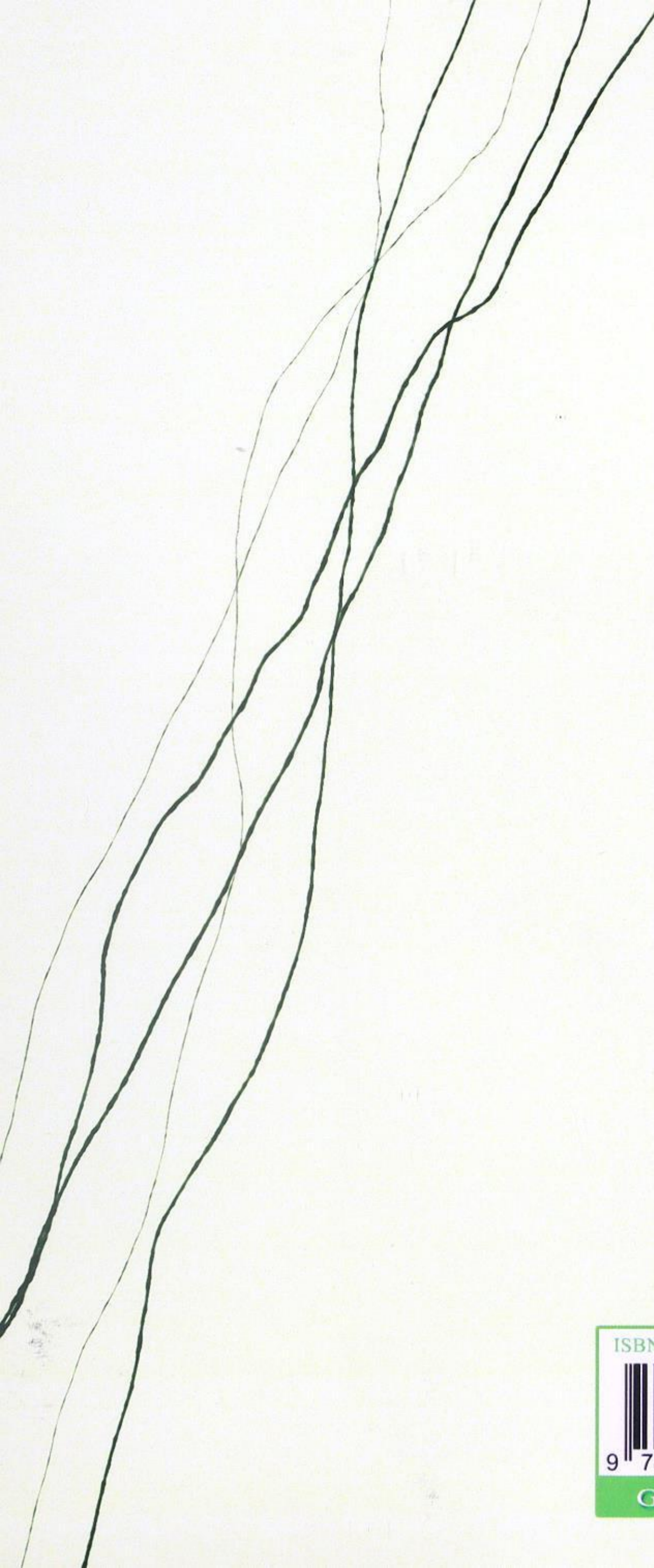
Quan niệm về thơ:

Tại sao bạn viết thơ?

Tôi viết thơ là để đánh thức những con tinh binh nghĩ về sự tồn tại ngã thể con người. Những con tinh binh này có dồi dào năng lượng sống hay không, hoặc chất lượng chết của chúng ra sao, đòi hỏi tự thức con người về thế giới của chúng sẽ như thế nào trong môi trường chuyển động nhiều biến cố thời cuộc. Thơ cũng vậy, như mặt trận sa mạc trải qua nhiều hành trình chiến đấu sống còn của những con tinh binh để đem về cuộc người làm nên ngã thể sáng tạo. Sự sáng tạo đó cần phải thay đổi mới tư duy, hệ hình để ta có thể mang lại những con tinh binh khỏe khoắn, hiệu quả, và luôn thích ứng với sự tồn tại mới của thời đại...

Theo đuổi thi ca ư?

Chẳng qua là tôi muốn những con tinh binh luôn khỏe mạnh, đầy nghị lực và sống trong lòng mình nhiều khát vọng, kể cả tham vọng để chiến thắng sự sáng tạo mới ở ngã thể con người, nên tôi mới làm thơ để nuôi dưỡng chúng thôi, chứ không theo đuổi gì cả cho thi ca.

ISBN: 978-604-473-348-7

9 786044 733487

Giá: 100.000đ